

Kl. 20:05

Karl H. Bornhøft (SF):

En af de virkelig gode ting ved folkestyret er jo, at vi heldigvis kan have forskellige synspunkter, og at vi kan vurdere ting forskelligt. Fagfolk i den her sammenhæng har ikke været i tvivl om, at det vil få en negativ udvikling, men jeg håber da, at Venstres ordfører vil holde fast i mange af de værdier, der bliver tilkendegivet her. Og så vil jeg tillade mig at stille et supplerende spørgsmål, fordi jeg ikke forventer at kunne få et bedre svar i anden omgang på det samme spørgsmål.

Det her er et spørgsmål, som jeg slet ikke ville turde stille ministeren, for ministeren har jo sin helt egen opfattelse, når vi snakker regnestykker. Ministeren gav til kende, at det umuligt kunne være en reduktion, når man går fra 50 pct. refusion til 40 pct. refusion, og så vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Har Venstre i det mindste en erkendelse af, at 40 pct. er mindre end 50 pct.? Det ville være rart lige at kunne få bekræftet eller afkræftet.

Kl. 20:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 20:06

Britta Schall Holberg (V):

Ja, det er det da formelt set, men det, der er interessant, er det, vi snakker om, og det er egnsteatre. Og spørgsmålet er: Rammer det så egnsteatrene? Nej, det gør det ikke, men det rammer kommunerne på en sådan måde, at de simpelt hen skal gøre sig mere klart, at vil de have et egnsteater, kan de, som jeg sagde før, gå sammen, hvilket jeg synes ville være en rigtig god idé, for så fik man noget mere slagkraft i det foretagende, og måske også en bedre økonomi i det. Det andet er, at kommunerne jo gerne vil de egnsteatre, og hvis man virkelig lokalt siger, at man vil satse på kulturlivet her, prioriterer kommunen selvfølgelig også kulturlivet, uanset om refusionsprocenten er 40 eller 50.

Sådan tænker jeg, og det gør jeg, fordi jeg har så stor tiltro til de kommunale politikere og til det decentrale danske folkestyre.

Kl. 20:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning mere fra hr. Per Clausen.

Kl. 20:07

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at fru Britta Schall Holberg har den opfattelse, at der er for mange egnsteatre i Danmark, og at antallet burde reduceres. Er det

forklaringen på, at fru Britta Schall Holberg nu mener, at den nuværende finansieringsmodel er god? Det må være, fordi fru Britta Schall Holberg har ændret opfattelse, at hun i dag mener, at den ordning er god, som hun for ganske få måneder siden synes var meget dårlig.

Kl. 20:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 20:08

Britta Schall Holberg (V):

Jeg ved ikke, om jeg syntes, den var meget dårlig, men engang imellem er det måske meget godt at få tænkt sig lidt grundigere om, og det har jeg måske gjort.

Jeg mener ikke, der er for mange egnsteatre. Det, jeg sagde, var, at det nok ikke vil være så hensigtsmæssigt at have 98 egnsteatre, altså et teater i hver kommune, for spørgsmålet er, om vi lige har befolkning til det, havde jeg nær sagt, hvis de også skal gå i alle de andre teatre. Så spørgsmålet er, om vi ønsker, at der skal være 98 – det tror jeg ikke at vi gør.

Derfor synes jeg, at det leje, man har fundet – de der 36 eller hvor meget det er, vi har i øjeblikket – vel egentlig er meget rimeligt. Det var det, jeg sagde. Og hvis kommunerne vil give flere penge, så bliver der flere egnsteatre. Sådan er det. Så regulerer det sig.

Men det er vigtigt, vil jeg have lov at sige, at vi ikke låser det antal fast nu og siger, at der skal være 36, og at det skal være lige nøjagtig dem, vi har i dag, for hvis ikke der er en udskiftning og en bevægelse i det, hvor der kommer nogen til, mens andre måske holder op, så får vi et helt stationært teaterliv, og det tror jeg altså heller ikke er lykken.

Kl. 20:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen.

Kl. 20:09

Per Clausen (EL):

De sidste bemærkninger skal jeg selvfølgelig erklære mig helt enig i. Jeg synes, det er meget vigtigt, at der er luft til forandring. Det er jeg helt bestemt enig i. Jeg forstod faktisk også, at en af fru Britta Schall Holbergs oprindelige bekymringer ved det nuværende finansieringssystem var, at der ikke var luft til forandringer, men fru Britta Schall Holberg siger, at hun har tænkt sig om og er blevet klogere, og det er jo al ære værd – det er vi nogen der kunne ønske skete lidt oftere for os selv, eller der er måske andre, der kunne ønske det i hvert fald.